

BARCELONA 27 d'Agosto de 1921

Benvolgut amic Sr. Pujol: a son temps vareig rebre la seva llastimosa carta. Ja pot suposar que després de la seva trista experiència de les màrfagues de palla de blat de moro, jo he pres l'acort de fugir-ne aixís que sapigué que n'està dotat el llit ahont tingui d'ajeurem. De totes maneres en a mi el sol fet de que la sogra me les recomenés, ja m'hauria posat amb cuidat, cal dir per aixó que no totes les sogres son de la mateixa carnadura. El suposo molt mes macat, prensat, aixafat i tullit en els momets de llegir aquesta carta, després de la caminadeta feta, que no després dels cinc dies de dormir, es un dir aixó de dormir a sobre la famosa màrfaga. Per Barcelona tot segueix igual, com cada istiu, tot està ensopit a mes no poguer. A l'Orfeó ni una ^{ànima}, ni tan sols els dies que fan comedia. Dimecres varen fer, es un dir aixó de que varen fer, el Jordi Erin, a carrer de l'actor Sr. Guu i Jugar a casats. Al Tivoli, desde'l 10 d'Agost el public ha flojejat una mica; ahir vá debutar en Carme amb una entrada molt bona, un casi plé i un exit gros; crec que donará molta gent. Com qu'actuará fins a mitjans de Septiembre, encara tots plegats el veurém. Tota la gent de casa bona i sana, amb l'encarrec de que quant escribís a vosté dongués mil recorts per a tots. Del meu cunyadet no s'en sab res mes, joestic amb els sogres al carrer de Girona, esperant-lo amb grossa impaciencia.

De música sols hi ha una noticia de certa importancia; sembla que s'inicia una campanya contra les subvencions que proposa l'Ajuntament a les tres orquestres. L'idea verdaderament genial de subvencionar a l'orquestra Casals, l'han convertida amb la de subvencionar a la Sinfónica, la dels Amichs i la d'En Casals, molt mes llógica, naturalment, pero qu'hem sembla que també trovará dificultats per a posarla amb práctica.

Una noticia trista, s'es mort En Capdevila, el tresorer de la Casals; En Pena, per ara bó i sá gracies a Deu.

Jóestic un xic neguitós i intranquil amb En Villar; suposo qu'En Vives já li haurá dit quelcóm. N'espero noticias tota aquesta setmana, puig sé que desde'l 20 es a Madrid i de lo que m'interessa no m'en diu ni un mot, hi dona llargues. Cada dia estic mes convensut de que a no tardar no tindré mes remei que deixar de fer l'unica cosa que sé fer; no podré seguir amb l'avans dit senyor Villar. Cregui qu'ho sentiré de debó deixar les solfetes, - i no será pas perquè n'hagi tret ni el comensament de les betes i fils el nostre inclie i mai prou admirat senyor Serra de La Providencia, - pero vintisis anys fent lo mateix, es per a passar un disgust el dia qu'un se decideix a "tirar de la calle por medio" dient prou i enfocant el modus vivendi cap a altres punts de vista. L'esperar cada dia les noticias qu'encara no han arribat, ha fet que no he anat a Agell a passar els vuit dies que jó mateix vareig senyalar-me; potser a principis de Setembre veuré já mes clar les coses i aleshores deixaré uns quants dies Barcelona, tot i sapiguent que mentres seré fora no deixarán de plorar les mil i mil enamora des d'en Martí qu'es quedarán !!!! vuit dies !!!! sense poguer-me veurer. "Suerte que tiene uno".

Res mes a dir-li, afectuosos recorts de tots per a tots i sab es son ben affm. amic i servent

Les partitures encara no les tinc, envio proves de "Festa".

Id lo que n'ha tret

